

URZĄD PATENTOWY

B 25/b 13/50

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 20205.

Kl. 87 a, 14.

Artur Zachert
(Skolimów, Polska).

Klucz do okrągłych nakrętek.

Zgłoszono 6 listopada 1933 r.

Udzielono 11 czerwca 1934 r.

Klucz według wynalazku służy do odkręcania i przykręcania wszelkiego rodzaju okrągłych nakrętek. Dotychczas odkręca się i przykręca okrągłe nakrętki zapomocą kompletu hakowych kluczy półokrągłych, przyczem do każdego wymiaru nakrętki trzeba używać oddzielnego klucza. Natomiast klucz według wynalazku służy nie tylko do nakrętek wszelkiego wymiaru, lecz również do nakrętek różnych konstrukcyj, przyczem działa sprawnie, umożliwiając dokręcenie nakrętki dokładnie i z czułością.

Fig. 1 przedstawia widok boczny klucza, fig. 2 — grzbiet klucza, a fig. 3 — widok klucza z góry.

Trzon klucza stanowi drążek stalowy 1, zagięty u góry i zakończony hakiem 6 pod

kątem 40° w stosunku do linii $c - d$ klucza. Suwak 2 posiada powierzchnię oporową 7, znajdującą się pod kątem 50° w stosunku do boku $c - d$. Klucz posiada również dwa sworznie poprzeczne, z których sworznie 8 umocowany jest u góry klucza, drugi zaś sworznie 9 — w suwaku 2. W środku trzona 1 jest wykonana szczelina, w której suwa się sworznie 9 w czasie ruchu suwaka.

Przed użyciem klucza należy go przystosować do przekroju nakrętki lub do odstępów pomiędzy otworami albo nacięciami w nakrętce, służącymi do ułatwiania odkręcania i przykręcania.

Jeżeli nakrętka posiada nacięcia na obwodzie, to zakłada się hak 6 klucza w nacięcie i dosuwa się suwak do nakrętki w

ten sposób, aby płaszczyzna oporowa 7 dotykała się obwodu nakrętki.

Jeżeli nakrętka posiada otwory lub rowki na górnej płaszczyźnie, to reguluje się suwak w ten sposób, aby sworznie 8 i 9 weszły w otwory lub rowki nakrętki i wtedy obraca się klucz w kierunku, wymaganym do dokręcania lub odkręcania nakrętki.

Zboku trzonu 1 znajduje się zębata 5, współdziałająca ze ślimakiem 3, osadzonym w suwaku 2 zapomocą śrubki 4.

Koniec haka 6 klucza tworzy kąt 40° w stosunku do linii $c - d$, gdyż tylko pod tym kątem hak 6 wpada w nacięcie na obwodzie nakrętki tak, że dolega całą swą płaszczyzną, a nie tylko końcem, wskutek czego nie obsuwa się ani nie wyskakuje z nacięcia przy kręceniu.

Płaszczyzna oporowa 7 suwaka 2 tworzy kąt 140° z bokiem $a - b$ i 50° z bokiem

$c - d$ w tym celu, aby nacisk na klucz koncentrował się w środku płaszczyzny oporowej 7.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Klucz do okrągłych nakrętek, znamieny tem, że górny koniec klucza jest zakrzywiony i zakończony hakiem (6) pod kątem 40° w stosunku do osi podłużnej $c - d$ klucza, a płaszczyzna oporowa (7) suwaka (2) znajduje się pod kątem 140° w stosunku do boku $a - b$ suwaka i pod kątem 50° w stosunku do osi $c - d$ klucza.

2. Klucz według zastrz. 1, znamieny tem, że w suwaku (2) jest osadzony jeden sworzeń poprzeczny (9), drugi zaś sworzeń (8) umocowany jest u góry klucza w miejscu rozpoczynającego się zagięcia.

Artur Zachert.

